

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/70/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618201895
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7618201895.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a členiek senátu JUDr. Dany Popovičovej a JUDr. Gizely Majerčák v spore Ž. E. S., Y. XX.X.XXXX, J., S. XXX/XX, t.č. C. Y. G., R. XX, zast. JUDr. Jozefom Barabásom, advokátom, Advokátska kancelária, Spišská Nová Ves, Letná 45, proti žalovanému B. S.Q., Y. XX.X.XXXX, Ž., E. XXX, zast. Advokátska kancelária - Ján Buroci, s.r.o., Spišská Nová Ves, Za Šestnástkou 17, o vyporiadanie BSM, o odvolaní žalobkyne a žalovaného proti rozsudku 7C/14/2018-602 zo 17.12.2019 Okresného súdu Spišská Nová Ves

r o z h o d o l :

P o t v r d z u j e rozsudok, okrem výroku III.

M e n í rozsudok vo výroku III. tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi titulom vyporiadania BSM 31.003,49 eur, do 6 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozsudkom rozhodol tak, že: I. Vyporiadava bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu tak, že z vecí patriacich do BSM strán sporu sa do výlučného vlastníctva žalobkyne prikazuje: AKTÍVA: Hnuteľnosti:

1. Práčka zn. ELEKTROLUX v cene 100,- eur,
2. Detské stoličky 2 ks zelenej farby v cene 23,066 eur,
3. Detské postele (poschodová - masív) a matrace v cene 41,21 eur,
4. Spálňová stena - dyhovaná dub - skrine 3 ks - v cene 52,86 eur,
5. Komoda - dyhovaná dub - v cene 15,22 eur,
6. Stôl - masív buk + 4 stoličky - v cene 16,66 eur,
7. Záhradný domček drevený v cene 128,26 eur,
8. Detská hojdačka + šmýkačka plast - 0,- eur. II. Z vecí patriacich do BSM strán sporu do výlučného vlastníctva žalovaného prikazuje: AKTÍVA: 1./ Nehnuteľnosti:
  - zapísané na LV č. XXXX k. ú. J., Obec J., Okres Spišská Nová Ves, Okresný úrad Spišská Nová Ves - katastrálny odbor, a to:
  - Rodinný dom so súpisný číslom XXX, postavený na parcele registra „C“ s parcelným číslom XXX/X o výmere 150 m² - zastavané plochy a nádvoría,
  - Stolárska dielňa, postavená na parcele registra „C“ s parcelným číslom XXX/X o výmere 75 m² - zastavané plochy a nádvoría,
  - Pozemok na parcele registra „C“ s parcelným číslom XXX/X o výmere 150 m² - zastavané plochy a nádvoría,
  - Pozemok na parcele registra „C“ s parcelným číslom XXX/X o výmere 575 m² - zastavané plochy a nádvoría,

- Pozemok na parcele registra „C“ s parcelným číslom XXX/X o výmere 75 m² - zastavané plochy a nádvoría,

to všetko v 1/1, teda v celosti v cene 130.000,- eur. 2./ Hnuteľnosti:

1. Osobné motorové vozidlo zn. X. S., ev. č. C. XXX E. v cene 4.696,- eur,

2. Stropné svietidlá 4 ks - 0,- eur,

3. Sedacia súprava zn. Moskva v cene 350,15 eur,

4. Elektrická rúra zn. ELEKTROLUX v cene 100,- eur,

5. Kotel Junkers s Junkers FW 100 regulátorom v cene 1.540,80 eur,

6. Krbové kachle na tuhé palivo - piecka v cene 631,20 eur . PASÍVA: Zostatok nesplatenej istiny hypotekárneho úveru vedeného v Tatrabanke, a. s. pod č.: XXXXXXXXXXXX ku dňu 25. 3. 2015, teda ku dňu zániku BSM vo výške 64.096,72 eur. III. Žalovanému uložil povinnosť vyplatiť žalobkyni titulom vyporiadania BSM k vyššie popísaným aktívam a pasívam sumu vo výške 25.157,- eur do 6 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku. IV. Rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania. V. Stranám sporu uložil povinnosť zaplatiť štátu na účet tunajšieho okresného súdu do 10 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku trovy preddavkované štátom - preddavkovo zaplatené znalečné spolu vo výške 989,54 eur, a to žalobkyňa 519,77 eur a žalovaný 469,77 eur. VI. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť štátu na jeho účet do 10 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku časť súdneho poplatku z návrhu a za vyporiadanie BSM, o ktorých výške súd rozhodne samostatným uznesením.

2. Z rozsudku súdu sp. zn. 15P/84/2014 súd zistil, že manželstvo strán sporu bolo právoplatne rozvedené 25.3.2015. Štyri spoločné maloleté deti boli rozsudkom súdu zverené do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola určená vyživovacia povinnosť vo výške 210,- eur mesačne. Z dôkazného spisu o rozvode súd zistil, že žalobkyňa v čase podania návrhu o rozvod B. S. žila už s iným druhom, s ktorým sa jej narodilo ďalšie dieťa. Bývalí manželia po uzavretí manželstva žili so štyrmi maloletými deťmi a rodičmi žalobkyne v spoločnej domácnosti v rodinnom dome v J.Q., ktorý rodičia žalobkyne odpredali E. A. B. S. za kúpnu cenu 95.000,- eur (vklad kúpnej zmluvy bol povolený Správou katastra pod č. V XXX/XXXX dňa 20.8.2012). Ešte pred rozvodom manželstva žalobkyňa odišla so štyrmi maloletými deťmi pochádzajúcimi z manželstva so žalovaným a s ďalším dieťaťom bývať do spoločnej domácnosti s druhom I. R., s ktorým doteraz býva v podnájme v 2-izbovom byte v Spišskej Novej Vsi s ktorým má ďalšie spoločné dieťa. Rodinný dom, ktorý nadobudli kúpou od rodičov žalobkyne bývalí manželia do ich bezpodielového spoluvlastníctva v J., zostal nikým neužívaný, je doposiaľ prázdny. Žalovaný býva v spoločnej domácnosti s jeho rodičmi, prechodne je ubytovaný v mieste výkonu práce. Tak, ako uviedol v rozvodovom konaní, tak aj v tomto konaní predložil dôkazné listiny preukazujúce, že odkedy na kúpu domu si s manželkou zobrali v Tatra banke, a. s. úver, tento spláca výlučne on, ako aj ďalšie úvery, ktoré za trvania manželstva boli ním čerpané. Z výpovedí strán sporu, ako aj z predmetného dôkazného rozvodového spisu a z obsahu žaloby, mal súdu za zrejmé, že vzťahy medzi účastníkmi boli, aj sú veľmi zlé, čo dokazovala aj tá skutočnosť, že rodičia sa nevedeli dohodnúť o právach a povinnostiach k maloletým deťom, takže následne nebola medzi nimi možná ani mimosúdna dohoda o vyporiadaní BSM, hlavne čo sa týka vyporiadania nehnuteľnosti - rodinného domu v J. a pasív patriacich do BSM. Podľa výpisu z LV č. XXXX v kat. území J., súd zistil, že strany sporu sú bezpodielovými spoluvlastníkmi rodinného domu súp. č. XXX, parc. č. XXX/X, X,X, stolárskej dielne postavenej na parc. č. XXX/X. Z výpovede svedkov - rodičov žalobkyne, zistil, že rodičia previedli rodinný dom na dcéru a jej bývalého manžela kúpnu zmluvou, avšak ku výplате kúpnej ceny zo strany kupujúcich nikdy nedošlo. Žalobkyňa túto skutočnosť potvrdila, žalovaný žiadnymi relevantnými dôkazmi túto skutočnosť nevyvrátil. Žiaden z účastníkov kúpno-predajnej zmluvy sa súdne nedomáhali neplatnosti tohto právneho úkonu, takže predmetná nehnuteľnosť naďalej patrí do BSM bývalých manželov a bola predmetom vyporiadania v tomto konaní. Ďalším dokazovaním - výpoveďami strán sporu a z dôkazných listín predložených žalobcom, súd vzal za preukázané, že bývalí manželia si za trvania manželstva, podľa výpovede žalovaného pre účely kúpy predmetného rodinného domu, zobrali od Tatra banky, a. s. hypotekárny úver, ktorý ku dňu zániku BSM bol vo výške 64.096,72 eur. Predmetný úver splácal počas manželstva a po jeho rozvode výlučne žalovaný. Ku dňu 23.3.2018 zostatok úveru bol vo výške 57,846,- eur. Ďalší úver čerpali z Prvej stavebnej sporiteľne, a.s. vo výške 23.300,- eur, pričom celkové náklady úveru boli vo výške 36.333,58 eur. Po zániku BSM bol úver splácaný výlučne žalovaným. Ku dňu 16.5.2016 žalovaný splatil titulom predmetného úveru sumu vo výške 13.416,39 eur a 10.232,10 eur, čím došlo k jeho zániku. Žalovaný splatil predmetný úver výlučne sám vo výške 23.648,49 eur, z čoho 1/2 činí 11.824,25 eur. Podľa vyjadrenia Prvej stavebnej sporiteľne zo dňa 11.5.2018 súd zistil, že stav na predmetnom účte medziúveru bol ku dňu 25.3.2015 (ku dňu zániku BSM) vo výške 23.353,65 eur a kredit bol k uvedenému dátumu vo výške 8.217,09 eur. Po odpočítaní kreditu bol zostatok na predmetnom úvere vo výške

15.136,56 eur, takže súd pri konečnom vyporiadaní odpočítal sumu vo výške 7.568,28 eur od sumy, ktorú bol žalovaný povinný vyplatiť žalobkyni titulom vyporiadania BSM. Žalovaný preukázal aj existenciu ďalších úverov, ktoré patria do BSM a ktoré aj napriek tomu, že žalovaná o nich nemala vedomosť, sú predmetom tohto vyporiadania. Žalovaná súdu nepredložila žiadne relevantné dôkazy, ktorými by preukázala, že finančné prostriedky poskytnuté z týchto úverov, použil jej bývalý manžel na svoju vlastnú potrebu. Preto pri konečnom vyporiadaní BSM súd odpočítal tie sumy, ktoré žalovaný titulom splácania predmetných úverov uhrádzal aj za žalobkyňu - uvedené v bodoch 6. a 19. odôvodnenia rozsudku, spolu vo výške 5.418,60 eur /čl. 109 a 111 spisu./ Z výpovede svedka K. K. - otca žalobkyne, o.i. zistil, že tento od roku 1991 podnikal ako stolár v stolárskej dielni, ktorú mal situovanú pri dome. Nakoľko za trvania manželstva zariadenie domácnosti, teda aj všetok drevený nábytok vyrobený otcom žalobkyne, bol ním aj jeho manželkou daný do užívania a vlastníctva bývalých manželov, súd hnutelné veci, tak, ako ich navrhol žalovaný, posúdil, že patria do BSM bývalých manželov. Žalobkyňa, ktorá tieto položky rozporovala, nepredložila žiadne relevantné dôkazy, ktorým by preukázala, že ako ona, tak aj jej bývalý manžel, darovali zariadenie spálne, skrine a komodu jej matke, takže aj tieto hnutelné veci patria v zmysle § 143 a nasl. Obč. zák. do BSM. Nakoľko strany sporu sa nevedeli v konaní dohodnúť o hodnote hnutelností patriacich do BSM, súd za účelom ich ocenenia ustanovil v tomto konaní znalcov na ocenenie kotla, krbových kachlí, osobného motorového vozidla zn. X. S. a zariadenia domácnosti podľa súdom ustáleného súpisu položiek patriacich do BSM. Pri konečnom vyporiadani BSM súd vychádzal zo znaleckého posudku č. 28/2019, kde znalec Q.. I. W., určil všeobecnú hodnotu osobného motorového vozidla zn. X. S. ev. č. C. XXX E. na sumu 4.696,- eur. Znaleckým posudkom č. 1/2019 znalec Q.. A. I. určil všeobecnú hodnotu kotla Junkers spolu s regulátorom ku dňu zániku BSM na sumu 1.540,80 eur a krbových kachlí na tuhé palivo - piecky na sumu 631,20 eur. Súd na ustálenie ceny predmetných hnutelností vypočul znalcov, nakoľko žalovaný rozporoval závery týchto znaleckých posudkov. Z výpovedí znalcov súd vzal za preukázané, že títo postupovali správne pri oceňovaní hnutelných vecí v zmysle zák. č. 382/2004 Z.z. o znalcoch a tlmočníkoch v spojení s vykonávacou vyhláškou č. 490/2004 Z.z. a v zmysle pokynu súdu, keď oceňovali predmetné hnutelnosti, v stave, v akom boli ku dňu zániku BSM v cenách platných v čase oceňovania. Zariadenie domácnosti bolo ocenené znalcom Q.. K. C. znaleckým posudkom č. 2/2019, ktoré závery znaleckého posudku žalovaná strana nerozporovala. Pri určení hodnoty nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX v kat. území J., súd vychádzal zo záverov znaleckého posudku č. 65/2018 vyhotoveného Q.. H. E., ktorá určila všeobecnú hodnotu rodinného domu s príslušenými stavbami a drobnými pozemkami na sumu 130.000,- eur. Žalovaný rozporoval závery predmetného znaleckého posudku, mal zato, že súčasná cena domu je cca 100.000,- eur. Navrhoval ustanoviť znalca pre účely vyhotovenia kontrolného znaleckého posudku. Súd návrh na vykonanie takéhoto dôkazu zamietol, nakoľko predmetný znalecký posudok bol vyhotovený ku dňu 15.5.2018, javilo sa súdu dostatočne aktuálny na vyjadrenie všeobecnej ceny tejto nehnuteľnosti v stave ku dňu zániku BSM v cenách platných v čase oceňovania. Tak, ako pri podávaní žalobného návrhu, tak aj v ďalšom konaní žalobkyňa navrhovala prikázať nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX v kat. území J. a zostatok hypotekárneho úveru a pôžičky poskytnutej Prvou stavebnou sporiteľňou, do výlučného vlastníctva žalovaného. Predmetný návrh odôvodňovala tým, že toho času je na materskej dovolenke, stará sa o 6 maloletých detí, nemá žiadne finančné prostriedky, ktorými by mohla pokryť výdaje spojené s vlastníctvom a užívaním sporných nehnuteľností. Súhlasila, aby z hnutelných vecí jej boli prikázané do vlastníctva - práčka zn. Elektrolux, a 2 ks detských stoličiek a matrace. Ostatné hnutelné veci, ktoré odsúhlasila, že patria do BSM, a to kotol, krbové kachle, sedáciu súpravu zn. Moskva, elektrickú rúru zn. Elektrolux, stropové svietidlá a osobné motorové vozidlo zn. X. S. navrhovala prikázať do výlučného vlastníctva žalovaného, čo odôvodnila tým, že predmetné motorové vozidlo od rozvodu je výlučne v užívaní žalovaného, toho času je garážované pri dome, ako aj ostatné hnutelné veci, ktoré zostali v rodinnom dome v J.. Žalovaný v úvode súdneho sporu najprv súhlasil s návrhom žalobkyne, aby mu boli nehnuteľnosti prikázané do výlučného vlastníctva. V ďalšom štádiu konania navrhoval ich prikázať do podielového spoluvlastníctva strán sporu a v záverečnom vyjadrení na tomto návrhu zotrval. Toto stanovisko odôvodnil tým, že na nehnuteľnostiach viazne ťarcha - záložné právo v prospech Štátneho fondu rozvoja bývania, pričom záložníkmi dlžníkmi sú rodičia žalobkyne, pričom výška dlhu by mala byť vo výške 10.000,- eur. Žalovaný práve z tohto dôvodu nemá o nehnuteľnosť záujem, nakoľko je nepredajná a odmieta prijímať od potenciálneho kupca zníženú kúpnu cenu o dlh rodičov žalobkyne. Dodal, že nehnuteľnosť v celku nie je možné prikázať žalobkyni, nakoľko táto ho nie je schopná vyplatiť. Na druhej strane v rozpore s týmto stanoviskom v závere svojho vyjadrenia požaduje, aby ho žalobkyňa titulom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva vyplatila sumou 52.666,16 eur do 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. K takejto výške výplaty došiel potom, čo navrhoval, aby do výlučného vlastníctva žalobkyne bolo prikázané osobné motorové vozidlo X. S. v cene 1.500,- eur,

kotol Junkers v cene 200,- eur, piecka v hodnote 150,- eur, elektrická rúra a práčka obe zn. Elektrolux spolu v cene 200,- eur, práčka Zanussi v cene 100,- eur, zariadenie domácnosti podľa znaleckého posudku Q.. C. pod bodom 1. až 8. v cene 227,27 eur, nakoľko tieto veci spolu v hodnote 2.427,27 eur užívala po rozvoze žalobkyňa s rodinnými príslušníkmi. Zostatok úveru v Tatra banke vo výške 64.101,61 eur navrhol prikázať jemu, ako aj sedáciu súpravu zn. Moskva v hodnote 350,15 eur. Súd, vychádzajúc z § 143, § 144, § 145 ods. 1, 2, § 146 ods. 1, § 147 ods. 1, 2, § 149 ods. 1, 2, 3, § 150 Obč. zák. pri vyporiadaní BSM strán sporu mal za to, že návrh žalovaného v znení, ako je uvedené v bode 32. odôvodnenia, je pre daný skutkový a právny stav neakceptovateľný. Už samotné, nelogické a pre daný prípad súdu sa javilo len účelové, je tvrdenie žalobcu, že dom nie je možné prikázať mu do výlučného vlastníctva, nakoľko je zaťažený ťarchou v prospech Štátneho fondu rozvoja bývania a z toho dôvodu by bol dom nepredajný. Na druhej strane žalovaný navrhuje práve z toho dôvodu prikázať nehnuteľnosť do podielového spoluvlastníctva, aby do budúca sa mohli strany sporu domáhať žalobou o zrušenie podielového spoluvlastníctva odpredaja tejto nehnuteľnosti. K uvedenému argumentu súd odkázala na znenie bodu 2 ods. 2.3.1 kúpnej zmluvy zo dňa 20.1.2012, kde sa predávajúci manželia K. K. A. N. K. zaviazali naďalej splácať povinné zmluvné splátky v prospech ŠFRB až do úplného splatenia dlžoby. S poukazom na uvedené mal za zrejmé, že predmetnú ťarchu nie je povinný splácať terajší vlastník spornej nehnuteľnosti. Odhliadnuc od posudzovania uvedenej námietky žalovaného, súd z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že pre účely vykonateľnosti rozsudku a v záujme oboch strán sporu je najvhodnejšie a najreálnejšie vyhovieť návrhu žalobkyne, ktorá žiadala, aby súd prikázal spornú nehnuteľnosť do výlučného vlastníctva žalobcu. Súd pri tomto rozhodovaní prihliadal v zmysle ustanovení § 150 Obč. zák. na potreby maloletých detí pochádzajúcich z manželstva strán sporu a na to, ako sa ten-ktorý z bývalých manželov pričínil o udržanie spoločných vecí (platenie úverov). V zmysle uvedených zásad súd po prevedenom dokazovaní po zistení, že v rodinnom dome, ktorý je predmetom vyporiadania, toho času ani jedna zo strán sporu nebýva a predovšetkým z dôvodu, že všetky úvery spojené so zakúpením a zariaďovaním domu, spláca od rozvodu výlučne žalovaný, prikázal nehnuteľnosť zapísanú na LV č. XXXX v kat. území J. do jeho výlučného vlastníctva. Vzal pritom do úvahy aj tú skutočnosť, že žalobkyňa sa stará o 6 maloletých detí. Toho času je na materskej dovolenke. Nie je schopná akejkolvek výplaty a už vôbec nie v takej výške, akej sa žalobca v jeho konečnom návrhu domáha. Žalovaný je vojak z povolania. Má teda stály príjem a aj do budúcnosti je predpoklad, že bude finančne zabezpečený s možnosťou nadštandardného dôchodku. Zo svojho príjmu je schopný aj naďalej splácať predmetné úvery, takže je predpoklad, že predmetná nehnuteľnosť sa takýmto spôsobom zachová do budúca a môže byť využívaná deťmi pochádzajúcimi z bývalého manželstva strán sporu. Čo sa týka námietky žalobkyne, že predmetný dom pôvodne patril do výlučného vlastníctva jej rodičov, a že bývalí manželia jej rodičom nevyplatili kúpnu cenu, ako aj ďalšie námietky, že žalovaný za trvania manželstva jednostranne a neúmerne rodinu zadlžoval, pričom tieto dôvody disparity by mal súd pri vyporiadaní BSM zohľadniť v prospech žalobkyne v pomere 2:1, súd takúto námietku hodnotil ako za príliš jednostrannú a nedôvodnú. V danom prípade nie je dôvod na jej vyslovenie, nakoľko z dokazovania vyplynulo, že rodinu finančne zabezpečoval výlučne žalovaný, žalobkyňa sa na druhej strane starala o chod domácnosti a o 4 maloleté deti, avšak bola to práve ona, ktorá zapríčinila rozpad rodiny svojou neverou. Z dokazovania zároveň vyplynulo, že bývalí manželia mali spoločný účet, takže žalobkyňa mala možnosť prehľadu o stave financií v domácnosti a jej tvrdenie, že o ďalších úveroch nevedela, nemá vplyv na rozhodnutie vo veci, pretože predmetné úvery boli brané za trvania manželstva a boli použité pre účely rodiny. Čo sa týka vyporiadania hnuťelných vecí, tieto súd prikázal tak, ako je uvedené v enunciate rozsudku tomu z bývalých manželov, ktorí predmetné veci od rozvodu užívajú, resp. ich majú v držbe, prípadne ich rodinní príslušníci (tak, ako je tomu pri zariadení spálne a detskej šmýkačky a hojdačky, ktoré sú v držbe príbuzných žalobkyne). Žalovaný preukázal, že pasíva - hypotekárny úver, pôžičky, úvery, poisťky a debet na spoločnom účte boli a sú hradené výlučne žalovaným, súd prikázal ku dňu rozvodu existujúci zostatok na hypotekárnom úvere do výlučného vlastníctva žalovaného. V zmysle ustanovení § 144 a § 147 v spojení s § 150 Obč. zák., zvyšné úvery, ktoré boli po zániku BSM, teda po rozvoze žalovaných, splatené, boli v polovici odpočítané od výšky vyplácanej sumy. Žalovanému teda bola určená povinnosť vyplatiť žalobkyňu sumou vo výške 25.157,- eur do 6 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalovanému boli prikázané do výlučného vlastníctva aktíva spolu vo výške 137.318,15 eur (nehnuťelnosti v hodnote 130.000,- eur a hnuťelné veci vrátane osobného motorového vozidla spolu v hodnote 7.318,15 eur), z čoho polovica činí 68.659,08 eur. Žalobkyňi boli prikázané do výlučného vlastníctva aktíva - hnuťelné veci spolu vo výške 377,27 eur, z čoho polovica činí 188,64 eur. Žalobcovi bola prikázaná pôžička - hypotekárny úver ku dňu zániku BSM vo výške 64.096,72 eur. Z toho polovica činí 32.048,36 eur. Uvedená suma spolu s odpočtom pôžičiek uhrádzaných výlučne žalovaným po zániku BSM vo výške 5.418,60 eur bola odpočítaná od polovičnej hodnoty žalobcom nadobudnutých

aktív, takže výsledná suma, akú má žalovaný vyplatiť žalobkyni, je vo výške 25.157,- eur. Vzhľadom na charakter sporu a na to, že obe strany sporu v konaní mali čiastočný úspech, súd o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p. tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. S poukazom na uvedené rozhodnutie o náhrade trov konania určil stranám sporu pomerne zaplatiť trovy štátu - preddavkovo zaplatené znalečné pomerne každému v 1/2 s prihliadnutím na výšku uhradeného preddavku žalovaným (50,- eur). Nakoľko žalobkyňa bola v tomto konaní v zmysle § 254 C.s.p. od súdnych poplatkov oslobodená, podľa § 2 ods. 2 Zákona o súdnych poplatkoch poplatková povinnosť prechádza na žalovaného, preto súd určil žalovanému povinnosť zaplatiť štátu súdny poplatok z návrhu a za vyporiadanie BSM, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

3. Proti rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa a žalovaný.

4. Žalobkyňa podala odvolanie proti rozsudku v rozsahu III. a V. výroku rozsudku, t.j. výroku, ktorým súd zaviazal žalovaného vyplatiť jej titulom vyporiadania BSM sumu vo výške 25.157,00 eur do 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku a V. výroku rozsudku, ktorým ju súd zaviazal zaplatiť štátu na účet okresného súdu do 10 dní od právoplatnosti rozsudku trovy preddavkované štátom zaplatené za znalečné 519,77 eur z odvolacieho dôvodu uvedeného v § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.

5. Citujúc znenie § 150 Obč. zák. poukázala na to, že so žalovaným majú spolu 4 maloleté deti, ktoré boli zverené do jej osobnej starostlivosti, že zabezpečuje všetky ich potreby vrátane bytových, pričom bývajú v rodinnom dome, ktorý je predmetom vyporiadania BSM bolo znemožnené žalovaným znefunkčnením kúrenia, čo tento aj potvrdil vo svojej výpovedi. Poukázala na svoju starostlivosť o rodinu, že už počas približne rok trvajúceho rozvodového konania sa 4 spoločné maloleté deti nachádzali v jej osobnej starostlivosti, že žalovaný si voči nim až do rozhodovania súdu vyživovaciu povinnosť len v minimálnom rozsahu plnil a to napriek jeho nadpriemernému príjmu profesionálneho vojaka a že nemá ani v súčasnosti o svoje maloleté deti záujem. Čo sa týka kritérií zásluhovosti na nadobudnutie a držaní predmetu BSM uviedla, že sa aktívne žalovaný podieľa len na pasívach, kedy počas manželstva zväčša jednostranne neúmerne zadlžoval, čo je preukázané skutočnosťou, že na zmluvách o spotrebných úveroch je iba jeho podpis, pričom aktíva (predmetné nehnuteľnosti) žalovaný nadobudol do svojho bezpodielového spoluvlastníctva od rodičov žalobkyne pochybným spôsobom bez poskytnutia protihodnoty. Tvrdila, že výsledkom konania žalovaného je chátranie predmetných nehnuteľností, strata ich hodnoty a skutočnosť, že jej rodičia, ako aj ona so spoločnými deťmi musí v súčasnosti bývať v nájme. Uvedené dôvody sú považované súdnou praxou za dôvody disparity podielov v rámci vyporiadania BSM. Trvala na zohľadnenie dôvodov disparity a žiadala ich pri vyporiadani BSM zohľadniť v jej prospech v pomere 2:1. Nesúhlasila s určením hodnoty sedacej súpravy zn. Moskva na sumu 350,15 eur, čo predstavuje jej hodnotu v čase oceňovania určeným znalcom a poukázala na to, že je nutné vychádzať z hodnoty 937,34 eur, čo predstavuje hodnotu určenú znalcom ku dňu zániku BSM, nakoľko túto sedaciu súpravu od zániku BSM užíval v súčasnosti aj užíva výlučne žalovaný a je neprípustné, aby strata jej hodnoty vplyvom opotrebenia užívaním výlučne žalovaným šla na jej vrub. Taktiež nesúhlasila s náhradou znalečného. Citujúc znenie § 257 C.s.p. poukázala na dôvody hodné osobitného zreteľa na jej strane, na jej nízky príjem, že jej jediný príjem tvorí materská a že nedisponuje ani žiadnym hodnotným majetkom a uvedenú požičanú požadovanú sumu nedokáže pri svojej najlepšej vôli uhradiť. Ďalej poukázala na to, že nedala návrh na vykonanie znaleckého dokazovania, pričom hodnoty vecí patriacich do BSM strán určenej znalcami sa zásadne neodlišujú od hodnôt ňou uvádzaných a že mala snahu sa na hodnote týchto vecí so žalovaným dohodnúť. Vzhľadom na jej sociálnu situáciu a okolnosti sporu je podľa nej situácia, ktorá opodstatňuje nepriznanie náhrady trov konania v zmysle § 257 C.s.p. Vo zvyšku sa úplne stotožnila s predmetným rozsudkom a jeho odôvodnením. Navrhla rozsudok v napadnutých výrokoch zmeniť tak, že súd zaviazá žalovaného vyplatiť jej sumu 33.843,00 eur do 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku a štátu nepriznať náhradu trov znalečného voči žalobkyni. Žalobkyňa v podaní zo 6.2.2020 (č.l. 631) opravila návrh na rozhodnutie odvolacieho súdu tak, že má správne znieť: na zaviazanie žalovaného vyplatiť jej sumu 37.105,49 eur do 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

6. Žalovaný podal odvolanie voči výrokom I. až IV. rozsudku.

7. Namietal, že žalobkyni nebolo do jej výlučného vlastníctva prikázané motorové vozidlo X.W. S., ev. č. C. XXX E. v cene 4.696,- eur. Žalovaný sa k tejto položke vyjadril, že nemá záujem o jej prikázanie do svojho vlastníctva. Súd mal prikázať toto vozidlo žalobkyni. Napokon súd by mal vyporiadavať hnutelne

veci tak, aby vznikla povinnosť výplaty druhej strany v čo najmenšej výške, teda rozdeliť veci podľa ich hodnoty. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že predmetné vozidlo má hodnotu vo výške 4.696,- eur, tak jej mal súd vozidlo prikázať. Námietskou je i samotné ohodnotenie predmetného vozidla. Toto vozidlo je odhlásené z evidencie vozidiel a bolo odhláseným už ku dňu začatia súdneho konania. Je v dezolátnom stave a jeho hodnota nemôže presahovať hodnotu 1.500,- eur, ktorú hodnotu namietal. Uvedené platí i pre Kotel Junkers a Krbové kachle na tuhé palivo. Tvrdil, že znalci vôbec nezohľadnili hodnotu vecí ku dňu vyporiadania BSM, ale riadili sa pokynom súdu určovať hodnotu vecí v ich technickom stave ku dňu zániku BSM. Žiadnu z týchto vecí neužíval po zániku BSM ani žalobkyňa a ani žalovaný. Pripisovať znehodnotenie týchto vecí plynutím času (a nie užívaním) na vrub žalovaného je pre neho nespravodlivé. Inak uvedené, nie je schopný tieto veci predať za ceny, ktoré znalci konštatujú. Uvedené znamená, že sa vyrovnáva podiel žalobkyne z hodnoty vecí, ktoré mali hodnotu zistenú k roku 2015. Pokiaľ i judikatúra konštatuje, že sa zisťuje stav vecí ku dňu zániku BSM a vyporiadávajú sa veci v cenách ku dňu vyporiadania BSM, tak to len znamená, že sa zisťuje právny stav vecí ku dňu zániku BSM a cena má byť zistená ku dňu vyporiadania BSM. Akýkoľvek iný názor totiž znamená, že strana, ktorej sú veci prikázané je „stratová“, čo zjavne nie je zmyslom právnej úpravy. Jedinou výnimkou je, pokiaľ by po zániku BSM využívala vec len jedna zo strán a užívanie vecí by bolo jej prospechom do vyporiadania BSM. V tomto prípade však neužívala označené veci žiadna zo strán. Pri zisťovaní ceny vecí, ktoré tvoria predmet bezpodielového spoluvlastníctva manželov, platí zásada, podľa ktorej treba vychádzať z ceny, ktorú majú veci v čase vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov - rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 9/97. Pri zisťovaní ceny nehnuteľnosti, ktorá tvorí predmet BSM, treba vychádzať z jej všeobecnej ceny určenej v závislosti od situácie na trhu s nehnuteľnosťami v danom mieste a čase, ku ktorému ktorému sa BSM vyporiadava vyporiadava - NS SR sp. zn. 4 Cdo 113/2000 „Pri oceňovaní (hnutelných a nehnuteľných) vecí patriacich do vyporiadavaného BSM sa vychádza zo stavu vecí ku dňu zániku BSM, avšak z ceny v čase, kedy dochádza k vyporiadaniu (viď R 42/1972, ale aj rozhodnutia Najvyššieho súdu SR z 19.januára 2009 sp. zn. 3 Cdo 56/2008, zo 4. marca 2009 sp. zn. 5 Cdo 95/2008 a z 31. októbra 2012 sp. zn. 2 Cdo 176/2011).“ Uznesenie NS SR 3 Cdo 174/2012 z 25.7.2013. Tvrdil, že súd nesprávne vyčíslil výšku vyrovnávacieho podielu. Od zániku BSM ku dňu vyporiadania BSM (napadnutým rozsudkom) uhradil žalovaný spoločné dlhy strán sporu vo výške 41.580,83 eur, k čomu vypracoval a aktualizoval pre súd aj prehľadnú tabuľku, ktorá je súčasťou spisu. Súd mal všetky úhrady riadne preukázané, a teda pri zachovaní parity i za žalobkyňu uhradil sumu 20.790,42 eur, čo žiadal zohľadniť pri výške vyrovnávacieho podielu. Žalobkyňi boli prikázané hnutelné veci v hodnote 377,28 eur, žalovanému nehnuteľné a hnutelné veci v hodnote 137.318,15 eur a pasívum k úhrade 64.096,72 eur. Jeho podiel teda zodpovedá hodnote 73.221,43 eur, pričom pre matematické účely od uvedeného možno odpočítať hodnotu hnutelných vecí žalobkyne vo výške 377,28 eur a vydeliť sumu na polovicu. Výsledná suma 36.422,75 eur činí podiel na vyrovnanie, bez prihliadnutia úhrad spoločných dlhov žalovaným. Po ich odpočítaní by vyrovnávací podiel predstavoval sumu 15.631,66 eur, no i tu platí, že táto suma je založená na nesprávnom ohodnotení hnutelných vecí, objektívne je teda ešte nižšia. Súd v odôvodnení rozsudku konštatuje úhrady v bode 24. a 25. odôvodnenia rozsudku len v časti sumy 15.136,56 eur a 5.418,60 eur. Nemožno však zistiť, na základe čoho vôbec neprihliadal na úhrady spoločného hypotekárneho úveru a ostatné úhrady spotrebiteľských úverov. V tejto časti je teda napadnuté rozhodnutie súdu i nepreskúmateľné. Výsledok o nepriznaní náhrady trov konania v časti úspechu žalovaného je taktiež nesprávnym. Výsledok, že spor musel rozhodnúť súd je práve dôsledkom toho, že žalobca od počiatku vychádza z nesprávnych postupov pri výpočte vyrovnávacieho podielu. Vyporiadanie BSM dohodou navrhoval žalovaný žalobkyňi v intenciách vyššie uvedeného vyrovnávacieho podielu už na začiatku súdneho konania. Žalovaný je presvedčený, že by žalobkyňa mala niesť zodpovednosť za svoj neúspech v pomere k úspechu žalovaného. Na základe uvedeného navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

8. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne namietal tvrdenia žalobkyne, že mal akokoľvek znemožniť bývanie v predmetnej nehnuteľnosti, rodinnom dome. Nepravdivé sú taktiež tvrdenia o zásluhovosti pri nadobudnutí spoločných vecí. Žalovaný bol jediný, ktorý živil rodinu a taktiež aj rodičov žalobkyne. Je a bol profesionálnym vojakom, mal teda príjmy, aby svoju rodinu živil, čo i robil. Napriek uvedenému sa v BSM pasíva objavili len v dôsledku vysokého životného štandardu, ktorý nastavila žalobkyňa, a ktorý sa ukázal ako neudržateľný. Žalovaný ďalej namieta, aby bolo nadobudnutie nehnuteľnosti patriacej do BSM akokoľvek „pochybné“ ako to opisuje žalobkyňa. Uvedené nijako nekonkretizuje a je nutné i uviesť, že túto nehnuteľnosť nadobudol i on. Vyslovenie disparity v tejto veci nemá žiaden základ, nakoľko žalovaný bol jediným žiteľom rodiny, žalobkyňa ani opak

neuvádza, a žalobkyňa sa starala o maloleté deti. Ide o vzorovú deľbu povinností v rodine. Nijakým spôsobom nevybočuje z riadneho fungovania rodiny, niet teda dôvodu vyslovovať disparitu podielov manželov. Pokiaľ ide o moment, ku ktorému sa má zisťovať hodnota vyporiadanych vecí, s tvrdením žalobkyne, že sa má zisťovať hodnota k roku 2015 nesúhlasil. Bližšie sa k tomu vyjadroval v podanom odvolaní proti rozsudku. Námietky žalobkyne považuje za nedôvodné. Samotný návrh pre rozhodnutie odvolacieho súdu je obsiahnutý v podanom odvolaní proti rozsudku, ktoré bolo zo strany žalovaného učené samostatným podaním.

9. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že motorové vozidlo značky X. S. ocenené znalcom na sumu 4.696,00 eur súd správne prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného, nakoľko žalovaný toto motorové vozidlo od zániku BSM strán, výlučne užíval sám a až v priebehu tohto konania ho pristavil k rodinnému domu, ktorý tvorí predmet BSM. Poukázala na skutočnosť, že žalovaný sa v priebehu konania dokonca vyjadril, že toto vozidlo po zániku BSM odpredal svojmu otcovi, resp. bolo toto vozidlo neskôr odhlásené z evidencie. Rovnako aj ocenenie predmetného motorového vozidla znalcom ku dňu zániku BSM strán výlučne užíval žalovaný, pričom rapidná strata jeho hodnoty ku dňu vyporiadania, na ktorú poukázal žalovaný, je spôsobená vplyvom opotrebenia spôsobeného práve výlučným užívaním motorového vozidla žalovaným, ako aj ďalším zaobchádzaním s vozidlom žalovaným v čase po zániku BSM (napr. odhlásenie vozidla z evidencie, zásahy do vozidla, tvrdý ďalší predaj vozidla a pod.). Ak by odvolací súd zohľadnil námietku protistrany, že hodnota predmetného motorového vozidla má byť určená ku dňu vyporiadania BSM, strata hodnoty motorového vozidla vplyvom jeho opotrebenia by tak šla na výlučne vrub strane, ktorá predmetné motorové vozidlo po zániku BSM reálne neužívala, čím by došlo na jej úkor k obohateniu sa druhej strany. K druhému bodu odvolania žalovaného uviedla, že kotol ocenený znalcom na sumu 1.540,80 eur súd taktiež správne prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného, nakoľko žalovaný ho po zániku BSM odmontoval z predmetného rodinného domu a umiestnil v dome svojich rodičov a až v priebehu tohto konania ho bez zamontovania odniesol späť, čo vo svojich výpovediach aj sám potvrdil. Znehodnotenie kotla, na ktoré žalovaný poukázal vo svojich vyjadreniach, tak zapríčinil práve on jeho demontážou. Dala do pozornosti súdu, že žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že kotol odmontoval z dôvodu jeho revízie, čo však bolo zjavne lživé tvrdenie, nakoľko revízia takéhoto zariadenia sa vykonáva iba v režime jeho zapojenia, resp. prevádzky. Odmontovanie vykurovania predmetného domu bola zo strany žalovaného číra zlomyseľnosť, ktorou zabránil v užívaní domu žalobkyňou a ich štyrom spoločným maloletým deťom. Uvedené platí rovnako aj pre krbové kachle. Zároveň poukázala na skutočnosť, že ocenenie predmetného kotla a krbových kachlí znalcom ku dňu zániku BSM je správne a to z rovnakých dôvodov ako uviedla pri motorovom vozidle. Čo sa týka námietky ocenenia predmetných nehnuteľností, tu poukázala na skutočnosť, že žalovaný nijakým spôsobom nepreukázal ich inú hodnotu, aká je uvedená v znaleckom posudku predloženom žalobkyňou, hoci mal na to dokonca možnosť, keď súd nad rámec C.s.p. mal v úmysle ustanoviť znalca za účelom ocenenia predmetných nehnuteľností, avšak žalovaný neuhradil preddavok na jeho trovy. Poukázala ďalej na skutočnosť, že znefunkčnením kúrenia žalovaný spôsobil rýchlejšie chátranie predmetného rodinného domu a tým aj pokles jeho hodnoty, ktorá by v prípade fungujúceho kúrenia bola nepochybne vyššia ako je uvedené v predmetnom znaleckom posudku. Ďalej uviedla, že súd pri výpočte sumy, ktorú má žalovaný na dorovnanie majetkovej hodnoty v rámci vyporiadania BSM vyplatiť žalobkyňi, postupoval správne. Súd prikázal žalovanému zostatok úveru vo výške k zániku BSM strán a teda nie je potrebné od tejto sumy odrátavať ešte sumu, ktorú žalovaný uhradil za žalobkyňu na splátkach tohto úveru od zániku BSM ku dňu vyporiadania, nakoľko v takomto prípade by v prospech žalovaného bola 2x pripočítaná tá istá finančná čiastka. Postup, ktorý navrhol žalovaný, by bol na mieste iba v prípade, ak by žalovanému bol prikázaný zostatok úveru vo výške ku dňu vyporiadania. Uviedla, že v predmetnom konaní súd, až na drobné rozdiely, rozhodol v intenciách návrhov žalobkyne a preto rozhodol správne, keď žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Zdôraznila, že žalovaný svoje postoje počas konania neustále menil, nedokázal jasne sformulovať svoje požiadavky, pričom nedokázal sformulovať ani svoj záverečný návrh.

10. Žalovaný k vyjadreniu žalobkyne k jeho odvolaniu namietol tvrdenia, že by užíval predmetné motorové vozidlo. Skutočnosť, že bolo vozidlo odhlásené z evidencie len preukazuje dezolátny technický stav motorového vozidla. Poprel pravdivosť tvrdení žalobkyne, že odmontoval kotol a následne ho mal odniesť späť, ktoré tvrdenie nedáva zmysel, nakoľko na uvedené neexistoval žiaden dôvod a navyše demontáž nemá nič spoločné s užívaním kotla a stratou jeho hodnoty. Odmietal tvrdenia, že sa pričínil o stratu hodnoty predmetného kotla a že by znefunkčnil kúrenie v dome. Poukázal na to, že bol to práve on, kto výlučne živil celú rodinu a ešte rodinu žalobkyne (rodičov), že bola to žalobkyňa, ktorá bola neverná a opustila domácnosť a že sa snaží vykresliť žalovaného v nepriaznivom svetle, pričom opomína, že pri

vyporiadání BSM by sa malo prihliadať i na dôvody rozpadu manželstva, kde na uvedenom má výlučné zásluhy žalobkyňa.

11. Žalobkyňa k podaniu žalovaného zotrvala na svojom vyjadrení a poukázala na to, že sám žalovaný potvrdil na pojednávaní 9.10.2010 skutočnosti ohľadom užívania predmetného motorového vozidla a poukázala na to, že po zániku BSM bolo motorové vozidlo plne funkčné, čo vyplýva aj zo znaleckého posudku, v ktorom bolo ocenené v technickom stave ku dňu zániku BSM. K odmontovaniu kotla a piecky žalovaným uviedla, že okrem nej, opätovne to potvrdil aj samotný žalovaný, keď na pojednávaní 9.10.2010 uviedol, že tento kotol a piecku odniesol do jeho rodičovského domu na adresu Žakovce 155 a na jar 2018 kotol a piecku doniesol naspäť do domu, teda že ona tieto veci neužívala. Opakovane tvrdila, že nie je pravdou, že žalovaný živil celú rodinu, ako aj jej rodičov, že počas manželstva bola taktiež zamestnaná, zárobkovo činná.

12. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1, 2 C.s.p. - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie žalobkyne a žalovaného v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok, okrem výroku III. ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p., lebo súd v uvedenom rozsahu úplne zistil skutkový stav veci, správne ho právne posúdil a odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s rozhodnutím súdu (okrem výroku III.) v celom rozsahu stotožňuje a na jeho dôvody odkazuje, lebo sú správne a presvedčivé, na čom nič nemení ani podané odvolanie žalobkyňou a žalovaným. Rozsudok vo výroku III. zmenil tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni titulom vyporiadania BSM 31.003,49 eur do 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku podľa § 388 C.s.p., lebo neboli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku v uvedenom rozsahu ani na jeho zrušenie.

13. Žalobkyňa v odvolaní uplatnila odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p., t.j. že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a tento odvolací dôvod, aj keď ho žalovaný v odvolaní vyslovene neuviedol, uplatnil aj žalovaný, lebo skutočnosti v ňom uvedené sa dajú podradiť pod tento odvolací dôvod.

14. Odvolanie žalobkyne je sčasti dôvodné a to voči výroku III. rozsudku, čo do zaplatenia výšky vyrovnávacieho podielu pri vyporiadání BSM z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci súdom aj keď z iného dôvodu, ako žiadala žalobkyňa. Pri výške výplaty z titulu vyporiadania BSM žiadala aplikovať disparitu pri vyporiadání BSM v pomere 2:1 a neradiť sa zásadou určenia percentuálnej výšky vyrovnávacieho podielu vo výške 1/2 pre každého z manželov. Dôvody, pre ktoré si disparitu uplatnila boli jej starostlivosť o maloleté deti a nezáujem žalovaného o ne, znefunkčnenie kúrenia v ich spoločnom rodinnom dome žalovaným, výškou príjmu žalovaného ako profesionálneho vojaka, ktorý podľa jej tvrdenia nemal riadne uhrádzať výživné na mal. deti a uzatváranie úverových zmlúv žalovaným .

15. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú strany sporu na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

16. Súd vo vzťahu k namietanej disparite žalobkyňou použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval, to znamená z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

17. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, v uvedenom bode 47. odôvodnenia rozsudku, ktorý námietku žalobkyne, ktorá tvrdila, že žalovaný za trvania manželstva jednostranne a neúmerne zadlžoval rodinu, čo mal zohľadniť v prospech žalobkyne v pomere 2:1, hodnotil ako jednostrannú a nedôvodnú. Z dokazovania vyplynulo, že rodinu finančne zabezpečoval výlučne žalovaný a na druhej strane žalobkyňa sa starala o chod domácnosti a o 4 maloleté deti, že to bola práve ona, ktorá zapríčinila rozpad rodiny svojou neverou. Z dokazovania zároveň vyplynulo, že bývalí manželia mali spoločný účet, takže žalobkyňa mala možnosť prehľadu o stave financií v domácnosti a jej tvrdenie, že o ďalších úveroch nevedela, nemalo vplyv na rozhodnutie vo veci, pretože predmetné úvery boli brané za trvania manželstva a boli použité pre účely rodiny.

18. Pri aplikácii § 150 Obč. zák. sa vychádza z princípu, že podiely bývalých manželov sú v zásade rovnaké. Prioritnou zásadou pre vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva rozhodnutím súdu je záver, že podiely manželov na majetku nadobudnutého do BSM sú rovnaké. To má len ten následok, že ak pôjde o veci v bezpodielovom spoluvlastníctve, prichádza do úvahy iba zohľadnenie niektorých skutočností, umožňujúcich prihliadnuť na skutočnosti, ktoré tento pomer narušia. Priorita uvedenej zásady sa premieta aj do procesnej roviny. Treba zdôrazniť, že dôkazným bremenom je zaťažený ten z bezpodielových spoluvlastníkov, ktorý tvrdí, že sú tu dané niektoré skutočnosti, na ktoré treba pri vyporiadaní zobrať zreteľ, majúce ten dôsledok, že v konkrétnej veci sa neuplatní zásada rovnakých podielov bývalých manželov. Napriek všeobecne akceptovanej zásade rovnosti podielov, výnimočne prichádza do úvahy odklon od tejto zásady, avšak len vtedy, ak ide o také konanie (alebo aj nečinnosť) jedného z manželov, ktoré významne ovplyvňuje manželské spolužitie a súčasne sa premieta do hospodárenia so spoločným majetkom.

19. Súdna prax sa zjednotila aj na tom, že posudzovanie výšky podielu manžela podľa toho, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie majetku získaného za trvania manželstva sa v súdnom konaní uplatňuje výnimočne, a to spravidla iba v tých prípadoch, keď jeden z manželov za trvania manželstva buď vôbec nepracoval, najmä keď sa vyhýbal práci, počínal si nezodpovedne voči rodine, nestaral sa o jej potreby, spôsobil škodu, ktorá musela byť za trvania manželstva uhradená a druhý manžel na jej spôsobení nemal žiadnu vinu, alebo ak sa zistilo, že manžel sa o nadobudnutie spoločných vecí zaslúžil len v podstatne menšej miere.

20. Ani odvolací súd nevidel dôvody, pre ktoré by žalobkyňi mal prináležať vyporiadací podiel na majetku v jej prospech 2:1 namiesto rovnakých podielov, keďže to z vykonaného dokazovania nevyplývalo a dôkazné bremeno bolo na žalobkyňi preukázať, že žalovaný za trvania manželstva si počínal nezodpovedne voči rodine, že sa nestaral o jej potreby, resp. že by spôsobil škodu, ktorá by musela byť za trvania manželstva uhradená a druhý z manželov na jej spôsobení by nemal žiadnu vinu alebo ak by sa zistilo, že o nadobudnutie spoločných vecí by sa zaslúžila výlučne a v podstatne vyššej miere žalobkyňa oproti žalovanému.

21. Súd však nesprávne vypočítal výšku vyrovnávacieho podielov v neprospech žalobkyne v sume 25.157,00 eur (výpočet v bodoch 49. a 50. rozsudku).

22. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, tak ako to konštatoval aj súd prvej inštancie, že hodnota aktív, ktorá bola prikázaná žalovanému je v sume 137.318,15 eur, z čoho 1/2 je 68.659,08 eur (nehnutelnosti v sume 130.000,00 eur a hnutelné veci vrátane osobného motorového vozidla spolu v sume 7.318,15 eur). Žalobkyňi boli prikázané aktíva v sume 377,27 eur, z čoho 1/2 aktív je 188,064 eur. Žalovanému bolo súdom prikázané splatiť hypotekárny úver vedený v Tatra banke a.s. pod č. 2011072620 k 25.3.2015 (teda ku dňu zániku BSM - právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva) vo výške 64.096,72 eur, z čoho 1/2 je 32.048,36 eur. Z vykonaného dokazovania, a z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že titulom splácania úverov, ktoré uhrádzal žalovaný aj za žalobkyňu (body 6. a 19. rozsudku) za žalobkyňu uhradil po rozvode manželstva spolu 5.418,60 eur. Hodnota pasív prikázaná žalovanému zaplatiť po rozvode manželstva z titulu hypotekárneho úveru v Tatra banke v rozsahu 1/2 je 32.048,36 eur, ku ktorej je potrebné pripočítať sumu, ktorú zaplatil žalovaný po rozvode manželstva aj za žalobkyňu, t. j. 5.418,60 eur (32.048,36 + 5.418,60 = 37.466,96 eur). Celková suma, ktorú je potrebné odpočítať pri výpočte vyrovnávacieho podielu je 37.466,96 eur od polovičnej hodnoty žalobcom nadobudnutých aktív, t. j. od sumy 68.659,08 (68.659,08 - 37.466,96 = 31.192,12) a od tejto sumy odpočítať aj polovicu hodnoty aktív prikázaných žalobkyňi, t. j. 188,64 (31.192,12 - 188,64 = 31.003,49 eur). Celková suma, ktorú je napokon

žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni z titulu vyporiadania BSM je 31.003,49 eur. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok vo výroku III. zmenil tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni titulom vyporiadania BSM 31.003,49 eur.

23. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu ohľadom určenia hodnoty všetkých hnutelných vecí v znaleckom dokazovaní a ich prikázaní tomu ktorému z bývalých manželov do výlučného vlastníctva, na ktoré v celom rozsahu odkazuje.

24. Sedacia súprava zn. Moskva bola ohodnotená na 350,15 eur znalcom znaleckým dokazovaním, v cenách platných v čase oceňovania predmetnej veci, z ktorej súd správne pri vyporiadaní BSM vychádzal.

25. Odvolací súd nevidel dôvody na to, aby žalobkyňa nebola povinná nahradiť trovy štátu z titulu preddavkov uhradeného znalečného v sume 519,77 eur, keďže bolo aj v jej záujme určiť hodnotu vecí, ktoré boli predmetom vyporiadania BSM a ktoré preddavkovo uhradza štát namiesto žalobkyne, ktorá povinnosť bola, o.i. určená aj žalovanému v rozsahu neuhradeného preddavku.

26. Odvolanie žalovaného odvolací súd považuje za nedôvodné a to vo vzťahu k všetkým napadnutým výrokom I. až IV. rozsudku.

27. Námietka žalovaného, že už sa vyjadril, že nemá záujem o prikázanie tohto vozidla do svojho vlastníctva, že ho mal súd prikázať do vlastníctva žalobkyne, že je v dezolátnom stave a že jeho hodnota nemôže presahovať hodnotu 1.500,00 eur je nedôvodná. Súd sa v odôvodnení rozhodnutia (bod 48.) podrobne vysporiadal s dôvodmi prikázania jednotlivých vecí do výlučného vlastníctva žalovaného a ich hodnoty (vrátane osobného motorového vozidla) a rešpektoval faktický stav tak, ako sa v súčasnej dobe užívajú predmetné veci od rozvodu manželstva, resp. u koho sú v držbe, prípadne ich rodinných príslušníkov. Predmetné osobné motorové vozidlo po rozvode manželstva bolo v držbe a v užívaní žalovaného, pričom je potrebné vychádzať aj zo zásady účelného využitia vecí, ktorá svedčí žalovanému. Určenie hodnoty motorového vozidla v sume 4.696,00 eur je v súlade s vykonaným znaleckým dokazovaním a závermi znaleckého posudku č. 28/2009 znalcom Q.. I. W., ktorý určil všeobecnú hodnotu motorového vozidla zn. X. S., H.: C. XXX E. na sumu 4.696,00 eur, a trval na záveroch znaleckého posudku aj pri svojom výsluchu na pojednávaní súdu, ktorý vychádzal z ceny, ktorú mala vec v čase vyporiadania BSM. Vyplýva to aj z úlohy znalca, ktorá bola uložená súdom (viď úvodná časť znaleckého posudku č. 28/2019 vo veci výpočtu hodnoty vozidla X. S., ktorou úlohou v bode 1. bolo určiť všeobecnú hodnotu osobného motorového vozidla X. S., ktorú mal znalec oceniť v stave, v akom bol ku dňu zániku BSM a v cenách platných v čase oceňovania. Obdobnú výhradu mal aj žalovaný pri určení hodnoty huteľnej veci kotel Junkers a krbové kachle na tuhé palivo. Znalec určil hodnotu kotla Junkers spolu s regulátorom na sumu 1.540,80 eur a krbových kachlí na tuhé palivo - piecky na sumu 631,20 eur. Súd, o.i., dopĺňacím uznesením 7C/14/2018-12 z 20.2.2019 doplnil uznesenie, ktorým nariadil znalecké dokazovanie na ohodnotenie predmetných huteľných vecí v zmysle nariadeného znaleckého dokazovania na stanovenie ceny predmetných huteľných vecí tak, že mal veci oceniť v stave, v akom boli ku dňu zániku BSM, teda ku dňu 25.3.2015 a to v cenách platných v čase oceňovania. Z uvedených dôvodov výhrady žalovaného sú neopodstatnené.

28. Výška vyrovnávacieho podielu určená vo výroku III. rozsudku, ktorú namietal okrem žalobkyne aj žalovaný, bola odvolacím súdom zmenená, preto už nie je potrebné sa s touto osobitne zaoberať. Súd prikázal žalovanému zostatok hypotekárneho úveru vo výške 64.096,72 eur k dátumu zániku BSM, ktorú sumu už ako celok žalovanému započítal v jeho prospech, z uvedeného dôvodu už nemožno od tejto sumy odpočítať časť tejto sumy, ktorú uhradil po rozvode manželstva aj za žalobkyňu, lebo by sa mu táto suma započítala duplicitne.

29. Súd rozhodol vecne správne aj o náhrade trov konania a vyslovil, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

30. Je potrebné dodať, že pri vyporiadaní BSM súd nie je viazaný návrhmi strán sporu, ako sa má BSM vyporiadať, a preto zásada úspechu a neúspechu v prejednávanej veci nie je namieste. Súd, o.i.

rozhodol inak, ako to navrhovali strany sporu. Z uvedeného dôvodu odvolací súd potvrdil rozsudok aj vo výroku o trovách konania.

31. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p.

32. V odvolacom konaní z vyššie uvedených dôvodov stranám sporu náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná.

33. Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).